

РЕШЕНИЕ

№ 7139

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9756** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по подадена касационна жалба от Комисия за защита на потребителите, чрез процесуален представител адв. И. А., срещу решение от 30.06.2020г., постановено по НАХД № 3244/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-0049370/09.12.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б., със седалище С. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева за нарушение на чл. 113, ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

В жалбата се навеждат се доводи, че решението е неправилно, т.к. процесното НП е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган, при спазване на материалния закон и процесуалните правила, не са допуснати съществени нарушения на процедурата при издаване на АУАН и НП и е наложена минимално предвидената имуществена санкция за това нарушение. Твърдят, че датата на нарушението е правилно посочена. Иска се да се отмени решението и да се потвърди наказателното постановление. Алтернативно, делото да бъде върнато за ново разглеждане. В

проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител. По делото е постъпила молба от 16.10.2020г. от адв.А., с която заявява, че не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие, поддържа касационната жалба.

Ответникът – [фирма], редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор К., счита, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, в рамките на наведените от жалбоподателя касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от легитимирана страна с правен интерес от обжалване на решението, като неизгодно за нея и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Административен съд София град, X касационен състав, съобразявайки се с касационните основания, изразените становища на страните, мотивите на съдебния акт, събраните по делото доказателства и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с 222, ал. 1 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да постанови своето решение, първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка: Потребител е закупил от [фирма] чрез поръчка през интернет страница смартфон „LG V10”. След предявена рекламация, устройството било заменено с ново - „LG V20”. На 14.12.2018 г. потребителят предявил в сервиз, намиращ се в [населено място], стопанисван от [фирма], рекламация и на този телефон във връзка с работата на дисплея. Рекламацията е приета от дружеството и е вписана в регистъра за предявените рекламации. В сервизен протокол служител в магазина вписал, че апаратът е приет с „нащърбена рамка в дясната част на корпуса и побит долен десен ъгъл”. На 10.01.2019г. от сервиза е издаден протокол за отхвърлена рекламация. Когато потребителят отишъл да вземе апарата на 15.01.2019 г., установил, че дисплеят бил пукнат в долната дясна страна и одраскан в средата. Поискал да му го оправят, но му е отказано, като му е предложено или да му бъде даден стъклен протектор или телефонът да бъде изкупен на половин цена. Потребителят подал жалба до КЗП на 15.02.2019 г. В тази връзка св. М. – главен специалист в Комисията – РД С., извършила на 12.03.2019 г. проверка. Дружеството представило становище на 20.03.2019 г. а впоследствие – на 13.05.2019 г. допълнение към него. Св. М. счела, че дисплеят на телефона е спукан при търговеца и той е трябвало да го приведе в съответния на договора за продажба вид. Приела, че с това дружеството е нарушило чл. 113, ал. 1 ЗЗП на 13.05.2019г. и съставила срещу него акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № К-0049370 от 10.06.2019 г. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП, като първоинстанционният съд посочил, че словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Така установената фактическа обстановка СРС е възприел въз основа на показанията на св. М., както и въз основа на писмените доказателства приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитирал изцяло, тъй като същите счел за непротиворечиви в своята цялост и изяснявали

фактичката обстановка по начина, възприет от съда.

Първоинстанционния съд е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи - със заповед № 673 от 21.08.2019 г. на председателя на КЗП директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при КЗП е оправомощен да издава НП за нарушения на ЗЗП, а със заповед № 329ЛС от 22.04.2015 г. на председателя на КЗП св. М. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗЗП.

За да отмени наказателното постановление, съставът на СРС е приел, че административно наказващия орган не е посочил правилно датата на извършване на нарушението и това водело до ограничаване правата на дружеството да разбере на коя дата какво нарушение е извършило. Първоинстанционния съд е приел, че не става ясно, на коя дата е извършено нарушението-на 14.12.2018 г. дружеството е приело за гаранционен ремонт устройството, на 15.01.2019 г. потребителят е отказал да вземе телефона, тъй като дисплеят е спукан в сервиза и на практика е направил нова рекламация. Поради това е следвало в срок от един месец, считано от тази дата, устройството да бъде поправено – т.е. приведено в съответствие с договора за продажба. Това не е сторено от дружеството и то не е изпълнило задължението си по чл. 113, ал. 1 ЗЗП. Съдът аргументирал, че в този случай, нарушението ще е извършено на 16.02.2019 г., а не на 13.05.2019 г, както се твърди с АУАН и НП. Дори да се приемело, че е имал задължението от момента на приемането на телефона на 14.12.2018 г., то датата на деянието ще е 15.01.2019 г. За СРС е останало неясно защо е прието от наказващия орган, че 13.05.2019 г. е времето на деянието. Тази дата е след започване на проверката по случая и на нея дружеството е представило допълнително становище към първоначално дадено, но не е имало задължение до същата да е привело устройството в съответния вид. В случая, отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение, извършено на 13.05.2019 г., каквото не се установява да е извършил. Според СРС, извършил е такова, но на друга дата и, тъй като жалбоподателят не е извършил нарушение на 13.05.2019 г., за което е наказан, то НП се явява неправилно и следвало да се отмени. С тези мотиви СРС е отменил НП № К-0049370/09.12.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б., със седалище С. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите /КЗП/.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя направените от първоинстанционния съд изводи. АУАН и НП са издадени при съществени нарушения. Правилното посочване на датата на извършване на нарушението е императивен реквизит при съставянето на АУАН и при издаването на НП, тъй като така от една страна се индивидуализира нарушението откъм обективни признаци и се очертава предмета на доказване, а от друга страна се следи за сроковете по реда чл. 34 от ЗАНН. Това несъответствие е съществено нарушение на изискването за форма на наказателното постановление, което ограничава правото на защита на нарушителя и е основание за отмяна на наказателното постановление. Доколкото несъответствието е допуснато не само в АУАН, а и в Наказателното постановление, тази нередовност на наказателното постановление не може да бъде saniрана, противно на нередовността на АУАН /чл. 53, ал. 2 ЗАНН/, тъй като разпоредбата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН е императивна. В случая неизясняването на датата на извършване на нарушението, поради неточното ѝ посочване не може да се отстрани в съдебния процес при

обжалването на наказателното постановление. Само по себе си това нарушение константно е установено в съдебната практика, че води до ограничаване правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво конкретно нарушение се наказва по административноправен ред.

В този смисъл настоящият състав е съгласен с решението на СРС.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, X Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 30.06.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 108 състав, по НАХД № 3244/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: